

Thaise mensenrechten-advocaat verdwenen

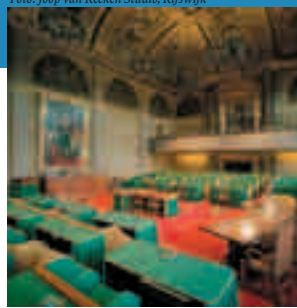
De prominente mensenrechtenadvocaat *Somchai Neelapajit* is op 12 maart jongstleden in de Thaise hoofdstad Bangkok verdwenen. Hij werd vermoedelijk meegenomen vanuit zijn auto, die verlaten en gedeukt werd aangetroffen. Neelapajit zou 12 maart per vliegtuig naar de zuidelijke stad Narathiwat reizen, maar heeft die vlucht niet geannuleerd. Volgens de Thaise autoriteiten is Neelapajit het slachtoffer geworden van een familievete. Later verklaarde vice-premier Chavalit evenwel dat volgens onbevestigde bronnen de advocaat zou zijn gezien in het gezelschap van vier 'vreemd geklede mannen' die zouden kunnen doorgaan voor 'officials'.

Neelapajit is de voorzitter van de Thaise vereniging voor moslim-advocaten en vice-voorzitter van het mensenrechtencomité van de Thaise *law society*. Momenteel staat hij vijf moslims bij die worden verdacht van deelname aan een overval op 4 januari 2004 waarbij vier soldaten werden gedood. Deze overval leidde tot een golf van geweld in zuidelijk Thailand, waarin minstens vijftig mensen de dood vonden. Neelapajit is tevens advocaat van vier Thaise personen die ervan worden verdacht lid te zijn van de gewelddadige islamitische groepering *Jemaah Islamiyah* (JI), die wordt beschuldigd van het plegen van bomaanslagen in Thailand en andere landen.

Naar verluidt heeft Neelapajit aan collega's en familieleden verteld dat hij werd bedreigd nadat hij de verdediging van de JI-leden op zich had genomen en de politie van marteling van een aantal verdachten had beschuldigd. Zijn naam zou voorkomen op een door de veiligheidsdiensten bijgehouden lijst van leden van terroristische groeperingen.

De *International Commission of Jurists* heeft er bij de Thaise autoriteiten op aangedrongen een diepgravend onderzoek te starten naar de verdwijning van Neelapajit, en – als blijkt dat het gaat om een ontvoering – de verantwoordelijken te straffen.

Voor meer informatie over de Stichting Advocaten voor Advocaten kunt u contact opnemen met de secretaris mr. Mirjam Siesling, p/a Janskerkhof 16, 3512 BM Utrecht, tel.: 030-253 71 21, fax: 030-253 70 28, M.Siesling@law.uu.nl
Rekeningnummers: ABN 489.938.655, Postbank 433.83.27.

Natuurlijk: het politieke primaat ligt bij de Tweede Kamer. Maar na de hobbel van de behandeling door de Eerste Kamer moet de advocaat met het product aan de slag. Maandelijkse reflecties op de *Chambre de réflexion*.

Zoals in de vorige aflevering al aangekondigd, heeft de Eerste Kamer op 2 maart 2004 de **Begrotingsstaat Justitie 2004** (29 200 VI) plenair behandeld en zonder stemming aangenomen.

Tevens werd een debat gevoerd met de ministers van Justitie en Vreemdelingenzaken en Integratie over de strafrechtketen alsmede 'Een Europese strafrechtelijke ruimte'. Het ging daarbij om EU-strafrecht en de implementatie van EU-wetgeving. Tijdens dit debat werd een motie ingediend door lid Kox van de SP, waarin de regering wordt verzocht garanties te geven dat het werk van de bestaande Justitie-in-de-Buurt-bureaus kan worden voortgezet. De motie zal op een nader te bepalen datum in stemming worden gebracht.

Op dinsdag 16 maart 2004 zijn de wetsvoorstellen **Vorderen gegevens telecommunicatie** (28 059), **Goedkeuring Verdrag wederzijdse rechtshulp in strafzaken** (28 350), de bijbehorende **Uitvoeringswet** en **Protocol** (28 351 en 28 352) alsmede **Vorderen gegevens financiële sector** (28 353) zonder stemming aangenomen.

De wet **Vorderen gegevens telecommunicatie** (28 059) is interessant om nader te bespreken. De Algemene Raad van de Orde heeft op 31 augustus 2000, toen deze wetgeving nog zeer conceptueel was, een zeer kritisch standpunt aan de toenmalige Minister van Justitie doen toekomen. De wet wijzigt het Wetboek van Strafvordering waardoor nauwkeuriger wordt bepaald welke telecommunicatiegegevens van een aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst (telefoon, fax, internet en emailverkeer) gevorderd kunnen worden. Met dit voorstel worden naast de verkeersgegevens, gegevens over de gevoerde of nog te voeren communicatie, de zogenaamde gebruikersgegevens (naam, adres, postcode, woonplaats, nummer en soort dienst waarvan personen gebruik maken) geïntroduceerd als gegevens die ten behoeve van de strafvordering en door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen worden opgevraagd. Daarbij worden de bevoegdheden nauwkeuriger vastgesteld, de eis dat de vordering alleen betrekking kan hebben op gegevens van de verdachte komt te vervallen en er wordt onderscheid gemaakt tussen gegevens die betrekking hebben op het verleden en de toekomst.

Bij of krachtens een AMvB worden regels gesteld over de wijze waarop de vordering kan worden gedaan. Een opsporingsambtenaar heeft de bevoegdheid de gebruikersgegevens op te vragen in geval van verdenking van een strafbaar feit, in geval van onderzoek naar in georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven die een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren en bij een verkennend onderzoek. De Eerste Kamer nam voor lief dat de toekenning van meer bevoegdheden ten koste gaat van de persoonlijke levenssfeer van zowel verdachten als mensen die met verdachten communiceren. Zoals advocaten?

Op verzoek van de VVD-fractie zal minister Donner nagaan hoe vaak er gegevens van telecommunicatieverkeer worden opgevraagd door Justitie en hoe vaak men er wat mee doet. 'Want het moet wel effectief zijn,' aldus mevrouw Broekers-Knol van de VVD.

De Eerste Kamer heeft, toen de wetsvoorstellen werden aangenomen op het gebied van wederzijdse rechtshulp in de Europese Unie, een oproep gedaan om tot een betere samenwerking te komen tussen de verschillende Europese veiligheidsdiensten. Donner denkt vooralsnog niet aan de vorming van een nieuwe, gezamenlijke Europese veiligheidsdienst, omdat dit te veel tijd kost. Er moet snel meer samenwerking worden gezocht tussen de veiligheidsdiensten zelf en tussen de veiligheidsdienst en Europol.

